

Sygn. akt **IV Ka 920/23**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 kwietnia 2024 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy IV Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący sędzia Sądu Okręgowego Mirosław Kędziński

Protokolant stażysta Damian Biesiekierski

przy udziale -----

po rozpoznaniu dnia 9 kwietnia 2024 r.

sprawy **W. K.**, s. E. i M., ur. (...) w T. obwinionego z art. 92a kw

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Tucholi

z dnia 1 marca 2023 r. sygn. akt II W 109/21

1. uchyła zaskarżony wyrok i na podstawie art. 5 § 1 pkt 4 kpw w zw. z art. 45 § 1 kw postępowanie w sprawie umarza;
2. koszty postępowania w sprawie ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt IV Ka 920/23

UZASADNIENIE

W. K. obwiniony został o to, że w dniu 19 lutego 2021r. około godziny 21:00 w miejscowości T. na ul. (...) kierując pojazdem marki R. (...) o nr rej. (...) przekroczył dozwoloną prędkość o 42 km/h tj. jechał 92 km/h na ograniczeniu do 50 km/h, tj. o wykroczenie z art. 92a kw

Wyrokiem z dnia 1 marca 2023 r. Sąd Rejonowy w Tucholi w sprawie sygn. II W 109/21 obwinionego W. K. uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu we wniosku o ukaranie z tym ustaleniem, że prędkość przekroczył o 40 km/h jadąc 90 km/h na ograniczeniu do 50 km/h, tj. wykroczenia z art. 92a kw w zw. z art. 2 § 1 kw i za to na podstawie art. 92a kw w brzmieniu obowiązującym w dniu popełnienia wykroczenia wymierzył mu karę grzywny w wysokości 400 zł; zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa zryczałtowane wydatki postępowania w kwocie 120 złotych, obciążył go kosztami uzyskania opinii biegłego w kwocie 450 złotych oraz wymierzył mu opłatę w wysokości 40 złotych.

Apelację w sprawie złożył obrońca obwinionego.

Obrońca wyrokowi zarzucił:

1. rażące naruszenie art. 4 i art. 9 kodeksu postępowania karnego w zw. z art. 8 kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia i art. 39 S 1 kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia oraz art 193 1 kodeksu postępowania karnego w zw. z art. 42 S I kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia poprzez niedopuszczenie i nie przeprowadzenie w sprawie przez Sąd Rejonowy w Tucholi dowodu z pisemnej opinii biegłego z pisemnej opinii biegłego sądowego z dziedziny informatyki i programowania urządzeń celem ustalenia stanu zapisów urządzenia LTI 20/20 TrueSpeed 100 DC o numerze fabrycznym (...) odnośnie zarejestrowanego w dniu 19 lutego 2021 roku około godziny 21 w miejscowości T. na ul. (...) pomiaru prędkości dla pojazdu marki R. (...) o nr rej. (...) co miało

istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku, ponieważ dopiero wynik badania w/w urządzenia przeprowadzony przez biegłego sądowego pozwoliłby ustalić albo treść pomiaru prędkości dokonanego dnia 19 lutego 2021 roku około godziny 21 w miejscowości T. na ul. (...) albo słuszność stanowiska zawartego w piśmie firmy (...) sp. z o.o. (k. 156 i k. 151), w sytuacji kiedy Policja nie dokonała zabezpieczenia stanu zapisów urządzenia (...) o numerze fabrycznym (...) odnośnie pomiaru prędkości dla pojazdu marki R. (...) o nr rej.(...),

2.rażące naruszenie art. 4 i art. 9 kodeksu postępowania karnego w zw. z art. 8 kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia i art. 39 S I kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia. a także art. 207 SI i art. 211 kodeksu postępowania karnego w zw. z art. 43 kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia poprzez nie dopuszczenie i nie przeprowadzenie przez Sąd I instancji z udziałem biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej i ruchu pojazdów eksperymentu procesowego w zakresie pomiaru prędkości i położenia funkcjonariuszy Policji z KPP w T. względem toru pojazdu marki R. (...) o nr rej. (...) w tak jak dniu 19 lutego 2021 roku około godziny 21 w miejscowości T. na ul. (...) połączonego z oględzinami w tym miejscu, co miało istotny wpływ na treść wydanego rozstrzygnięcia, ponieważ Sąd Rejonowy w Tucholi dokonał istotnych ustaleń faktycznych nie dysponując zabezpieczonym przez Policję dowodem z wyników pomiaru prędkości na urządzeniu LTI 20/20 TrueSpeed 100 DC o numerze fabrycznym (...) mierzonego dla pojazdu marki R. (...) o nr rej. (...) poprzestał jedynie na zeznaniach funkcjonariuszy Policji oraz opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej i ruchu drogowego oraz rekonstrukcji wypadków drogowych P. L. (k. 102-105),

3.rażące naruszenie art. 4 i art. 7 kodeksu postępowania karnego w zw. z art. 8 kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia poprzez dokonanie przez Sąd Rejonowy w Tucholi istotnych ustaleń faktycznych a mianowicie, że W. K. w dniu 19 lutego 2021r. około godziny 21.00 w miejscowości T. na ul. (...) kierując pojazdem marki R. (...) o nr rej. (...) przekroczył dozwoloną prędkość o 42 km/h tj. jechał 92 km/h na ograniczeniu do 50 km/h w oparciu o niekompletny materiał dowodowy, bowiem z pominięciem dowodów : z pisemnej opinii biegłego z pisemnej opinii biegłego sądowego z dziedziny informatyki i programowania urządzeń celem ustalenia stanu zapisów urządzenia (...) 20/20 TrueSpeed 100 DC o numerze fabrycznym (...) odnośnie zarejestrowanego w dniu 19 lutego 2021 roku około godziny 21 w miejscowości T. na ul. (...) pomiaru prędkości dla pojazdu marki R. (...) o nr rej. (...) oraz eksperymentu procesowego z udziałem biegłego sądowego z dziedziny techniki samochodowej i ruchu pojazdów w zakresie pomiaru prędkości i położenia funkcjonariuszy Policji z KPP w T. względem toru pojazdu marki R. (...) o nr rej. (...) tak jak dniu 19 lutego 2021 roku około godziny 21.00 w miejscowości T. na ul. (...) połączonego z oględzinami w tym miejscu, co miało istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia Sądu I instancji, w sytuacji gdy Policja nie dokonała zabezpieczenia wyników pomiaru prędkości na urządzeniu (...) o numerze fabrycznym (...) zmierzonego dla pojazdu marki R. (...) o nr rej. (...).

Mając na uwadze powyższe zarzuty oraz ich uzasadnienie obrońca wniósł o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania ewentualnie o uniewinnienie obwinionego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Wniesiona apelacja wywołując postępowanie odwoławcze, a w jego ramach instancyjną kontrolę zaskarżonego wyroku musiała prowadzić ostatecznie do uchylenia tego wyroku (niezależnie od podniesionych zarzutów, granic zaskarżenia oraz wpływu uchybienia na treść wyroku) i umorzenia postępowania z uwagi na przedawnienie orzekania.

Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy przeprowadził przewód sądowy, zgromadził materiał dowodowy pozwalający na merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy. Rozważył wszechstronnie całość dowodów i okoliczności ujawnione w toku rozprawy, na ich podstawie poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne, należycie wykazał sprawstwo obwinionego w zakresie przypisanego mu czynu.

Ocena dowodów dokonana została przez sąd I instancji z uwzględnieniem reguł określonych w art. 4 i 7 kpk, jest oceną bezstronną, nie narusza granic swobodnej oceny, jest zgodna z zasadami doświadczenia życiowego oraz nie zawiera błędów faktycznych lub logicznych.

Ustalenie sądu co do sprawstwa obwinionego nie może budzić wątpliwości.

Nie można postawić Sądowi Rejonowemu zarzutu dokonania błędnych ustaleń faktycznych. Apelacja nie zawiera dostatecznych argumentów mogących przemawiać za zasadnością jej uwzględnienia, a co za tym idzie, uzasadniać możliwości odmiennego rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie, ów środek odwoławczy zawiera jedynie odmienną, subiektywną i jednostronną ocenę materiału dowodowego, a podniesione w nim argumenty mają charakter stricte polemiczny.

Co do zarzutu obrazy prawa procesowego w zakresie reguł z art. 4 i 7 k.p.k., które to podstawy dawały skarżącemu asumpt do powoływania się na błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, stwierdzić należy, że Sąd pierwszej instancji nie dopuścił się wskazanych uchybień procesowych przy dokonywaniu oceny dowodów. Zasada obiektywizmu z art. 4 k.p.k. obliguje do uwzględnienia okoliczności przemawiających na korzyść jak i niekorzyść obwinionego. Zasada z art. 7 k.p.k. dotyczy konieczności dokonywania przez sąd swobodnej, a nie dowolnej oceny dowodów. Zarzucając naruszenie tych dwóch norm, oprócz stwierdzenia o dokonaniu pobieżnej i niezgodnej z zasadami prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego analizy dowodów nie ma w apelacji (w tym i w części motywacyjnej) żadnego konkretnego odniesienia na płaszczyźnie wskazywanych dwóch powyższych norm do materiału dowodowego i dokonanych ocen przez Sąd I instancji. Trzeba wskazać, że analiza dowodów zeznań świadków jak i opinii biegłego nie ma znamion ani pobieżnej ani niezgodnej z zasadami prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego. Wystarczy odesłać autora apelacji do uzasadnienia pisemnego, które w uporządkowany sposób zawiera wyczerpującą analizę dowodów z zachowaniem zasad i z art. 4 i z art. 7 k.p.k.

Sąd Okręgowy nie podziela twierdzeń apelacji, jakoby zebrany w sprawie materiał dowodowy nie dawał podstaw do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy, a w szczególności by ten materiał nie był wystarczającym do wydania orzeczenia w zakresie stawianego obwinionemu zarzutu, by niezbędne było korzystanie z opinii biegłego informatyka oraz przeprowadzenie eksperymentu procesowego z udziałem policjantów.

Nadto stwierdzić należy, że wprawdzie sąd orzekający ma obowiązek przeprowadzania dodatkowych dowodów ale dopiero wówczas, gdy dokonując ich oceny uzna, że materiał dowodowy jest niepełny i nasuwa wątpliwości, co do stanu faktycznego sprawy, więc powinien być uzupełniony. Sąd I instancji uznał, że materiał dowodowy w tym konkretnym zakresie jest pełen a Sąd zobowiązany jest do przeprowadzania dalszych dowodów tylko w takim zakresie, w jakim jest to niezbędne dla wyjaśnienia wszystkich istotnych okoliczności sprawy. Innymi słowy w jakim jest to niezbędne dla prawidłowego wyrokowania” (wyrok SN 2003-05-28 OSNwSK 2003/1/1136).

Nieuprawnione jest stanowisko, że każda inicjatywa dowodowa winna być bezkrytycznie akceptowana przez sąd. Jest zgoła inaczej, bo oddalenie wniosku dowodowego pozostaje uprawnieniem sądu, które wprost przewiduje art. 170 § 1 k.p.k. Skoro sąd I instancji prawidłowo i przekonująco umotywował swoje stanowisko co do dowodów wnioskowanych przez obrońcę, to stanowisko takie w żadnym razie nie może dawać podstawy do wysunięcia zarzutu braku uwzględnienia okoliczności sprawy. Sąd I instancji oddalając w dniu 15 lutego 2023 r. wnioski dowodowe obrońcy swoje stanowisko prawidłowo, ze wskazaniem właściwych podstaw prawnych uzasadnił.

Także Sąd Odwoławczy nie dostrzegł potrzeby uzupełnienia postępowania dowodowego w tym zakresie w toku postępowania odwoławczego.

W konsekwencji, w ocenie Sądu Okręgowego zebrany w sprawie materiał dowodowy dawał podstawy do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy.

Tym niemniej zaskarżony wyrok należało uchylić a postępowanie wobec obwinionego umorzyć z uwagi na przedawnienie orzekania.

W niniejszej sprawie czyn zarzucany obwinionemu miał miejsce 19 lutego 2021r. Zatem w dniu 19 lutego 2024 r – z upływem 3 lat od jego popełnienia – nastąpiło przedawnienie orzekania w niniejszej sprawie.

W sytuacji, gdy zgodnie z art.45§1 kw karalność wykroczenia ustala, stosownie do wymogu art.5§1 pkt 4 kpw, postępowanie umarza się (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 września 2005r. , V KK 235/2005, OSNSK 2005, poz.1628).

Z tych względów postępowanie umorzono a po myśli art. 119 kpw w zw. z art.636 kpk kosztami obciążono Skarb Państwa.